Osnovni nauki za nego telesa in duše

Gospod: »Glejte, telo je materija in je sestavljeno iz najbolj grobih pradušinih substanc, ki so z močjo in modrostjo Božjega in večnega duha stisnjene v takšno organsko obliko, ki pač v vsem potrebnem ustreza duši, ki domuje v tako oblikovanem telesu.

Duša, ki domuje v telesu, pa na začetku ni dosti bolj čista kot njeno telo, ker tudi ona izvira iz nečiste praduše padlega Satana. Za še nečisto dušo telo pravzaprav ni nič drugega kot najbolj modro in urejeno opremljen čistilni stroj.

V duši pa že biva čista iskra Božjega duha, iz katerega v glasu vesti prejme pravo zavest same sebe in Božjega reda.

Razen tega je telo za navzven opremljeno z raznimi čutili in lahko sliši, vidi, čuti, voha in okuša. Na ta način duša dobiva raznovrstna sporočila o zunanjem svetu, dobra in prava, slaba in napačna. Iz presoje duha, ki biva v njej, v sebi kmalu začuti, kaj je tu dobro in kaj slabo. Po drugi strani pa tudi z zunanjimi čuti svojega telesa spoznava dobre in slabe, dobrodejne in boleče in druge vtise, in vrhu tega Bog duši s pomočjo izrednega razodetja od znotraj in od zunaj z besedo pokaže pota Božjega reda.

Tako opremljena duša potem zmore v skladu z zlahka prepoznanim Božjim redom svobodno voditi samo sebe, kar seveda ne more biti drugače, ker duša sicer ne bi mogla doseči večno trajajočega, v sebi zaključenega, toda vendar svobodnega obstoja. Vsaka duša, ki hoče nadaljevati obstoj, mora s sredstvi, ki so ji dana na razpolago, sama sebe oblikovati kot sposobno za nadaljnji obstoj in se tako rekoč izgraditi, sicer na koncu lahko ali deli usodo telesa ali še v treh četrtinah neizoblikovana stopi iz telesa, ki kot popolnoma pokvarjeno ni več sposobno za nadaljnje in popolno izoblikovanje duše - in v tem primeru bo potem duša prisiljena s svojim ponovnim izpopolnjevanjem nadaljevati v mnogo neudobnejšem stroju, navadno na zelo žalosten in boleč način.

Telo je za vsakega človeka pekel v najožjem smislu, ker sestoji samo iz delov, ki so še najgloblje praobsojeni in zato morajo umreti. Materija vseh svetov pa, v katere je človek postavljen s svojim telesom, je pekel v najširšem smislu. Kdor torej veliko skrbi za svoje telo, ta očitno skrbi za svoj lastni pekel in hrani in pita svoje sodišče in svojo smrt za svoj lastni propad. Telo sicer mora dobiti določeno hrano, daje vedno sposobno duši ustrezno pomagati pri visokih življenjskih namenih. Kdor pa preveč boječe skrbi za telo in se skoraj noč in dan prepira, gara in kupčuje, ta očitno skrbi za svoj pekel in za svojo smrt.

Če telo dušo draži, da se za njegovo čutno zadovoljitev vrže v veliko dejavnost, to vedno izvira iz številnih nečistih v materiji naravnih ali obsojenih duhov, ki pravzaprav tvorijo bistvo telesa. Če duša preveč posluša zahteve telesa in ravna v skladu z njimi, tedaj naveže z njimi stik in na ta način stopi v svoj lastni pekel in v svojo lastno smrt. In če duša stori kaj takega, greši proti Božjemu redu v sebi.

Če duša v tem vztraja z ljubeznijo in velikim ugodjem, je prav tako nečista kot najbolj nečisti in sojeni duhovi njenega telesa, in tako ostane v grehu in s tem v peklu in smrti. Tudi če tako kot njeno telo še naprej živi na svetu, je vendarle toliko kot mrtva, čuti tudi smrt v sebi in se je zelo boji. Kajti duša v takem svojem grehu in peklu lahko dela, kar hoče, vendar pa ne more najti življenja, čeravno le-tega prekomerno ljubi.

Glejte, tu je tudi vzrok, zaradi katerega ogromno število ljudi o življenju duše po smrti svojega telesa ve ravno toliko kot kamen, ki leži ob poti. In če jim kdo o tem kaj pove, se kvečjemu posmehujejo ali se celo razjezijo in modreca vržejo skozi vrata. In vendar mora vsak človek najkasneje do svojega tridesetega leta zaključiti z oblikovanjem svojega jaza, da se gotovosti najsvobodnejšega, najbolj blaženega življenja, ki sledi telesni smrti, zaveda v taki polnosti, kot se orel zaveda leta visoko v svobodnem zraku!

Toda kako daleč so od tega oddaljeni ljudje, ki se o tem šele začenjajo spraševati! In glede na to, kako daleč pa so šele tisti, ki o tem sploh nočejo ničesar slišati in imajo tako verovanje celo za neumnost, ki je komaj vredna zabavnega smeha! - Taki ljudje se potemtakem vse svoje zemeljsko življenje nahajajo v naj popolnejšem peklu in popolni smrti.

Kakšna duša se je lahko že popolnoma očistila, dano pa ji je vendarle precej časa, da istočasno očisti tudi svoje, samo po sebi še vedno nečisto telo in njegove duhove. Na ta način plemenitejši del telesa končno iz duše tudi lahko pritegne nesmrtnost in se po smrti najbolj grobega dela svojega bistva z dušo prebudi v njeni popolni okrepljenosti.
JVE 1//210 (1-16)

Ponižnost, osnovni pogoj vsega blagra

Gospod: »Brez Mene nihče ne more ničesar storiti za blagor svoje duše. In čeprav je naredil vse po zakonih, ki so mu bili razodeti, kot iz svoje lastne moči volje, pa mora vendarle v sebi priznati, da je bil samo len in počasen služabnik in mora za vse dobro, ki gaje storil, častiti edino Boga. In Bog ga bo potem tudi vedno krepil in mu dajal moči.

Kdor v vsem dobrem časti Boga, ta je Bogu zelo všeč in je pravi hlapec in služabnik po Njegovem srcu. Tega Bog ne bo zapustil, temveč ga bo ščitil s Svojo roko. Kdor pa v svojem srcu zapusti Boga in Ga zelo malo ali pogosto sploh ne spoštuje, si domišlja, da j; gospod in ravna po svojem posvetnem razumu in se da častiti, če se mu je kaj posrečilo in govori o svoji modrosti in svojih plemenitih dejanjih, ta samega

sebe poplača in od Boga ne more pričakovati plačila. Karkoli že delate, kar je dobro in pravo, to delajte v Mojem imenu in Jaz bom z vami in vas bom krepil in vam dajal moči!«
JVE IX/159

Zemeljsko in nebeško stremljenje

Rimski prijatelj kulturnega napredka je želel izboljšanje plovbe z ladjo po morju.

Gospod mu je odvrnil: »Kasnejši rodovi bodo gradili čudovite umetniško oblikovane ladje, s katerimi se bodo hitro kot ptiči lahko vozili po vseh morjih v vseh smereh. Toda to človeške sreče ne bo povečalo niti telesno in še manj duhovno, temveč jo bo celo zelo zmanjšalo.

Zato le prav dolgo ostanite pri tem, kar imate! Zakaj preveliko izboljšanje zemeljskih stvari je vedno resnično in dolgotrajno poslabšanje duhovnega, ki ga mora človek vendarle sam kultivirati z vsemi močmi svojega življenja.

Kaj koristi človeku, če bi si lahko pridobil vse zaklade sveta, bi pa zaradi tega utrpel največjo škodo na svoji duši?! Ali še vedno ne poznate kratkotrajnega življenja vsega mesa na tej Zemlji in končne usode mesa?! Če torej umreš kot cesar ali kot berač, je to za onostranstvo vseeno!

Kdor je tostran veliko imel, ta bo onstran moral veliko pogrešati, kdor je pa tukaj imel malo ali sploh nič, ta bo tudi onstran pogrešal malo ali sploh ničesar in bo toliko lažje in prej prišel do notranjih in edino pravih, živih duhovnih zakladov.

Zato so bili praočetje te Zemlje tako srečni ljudje, ker so svoje zemeljske potrebe zadovoljevali tako preprosto, kot je to bilo mogoče. Ko pa so potem posebno tisti ljudje, ki so se zadrževali v globlje ležečih dolinah, začeli graditi mesta, se jih je ob tem polastil tudi napuh. Pomehkužili so se, postali so leni in so kmalu zabredli v razne pregrehe in s tem v vsakovrstno bedo. Kaj dobrega so imeli od tega? Izgubili so Boga iz oči svojih duš in zapustila jih je vsa notranja življenjska sila duha, tako da, enako kot mnogi od vas, niso mogli več verjeti v življenje po smrti telesa.

Ali ni bila to prav grozljiva zamenjava, ko so za večjo udobnost materialnega življenja tako rekoč skoraj v celoti izgubili duhovno?!

Kdor je torej pameten med vami, ta naj vedno znova skuša po nepotrebnem predobro in udobno materialno življenje zamenjati za čisto, pravo, duhovno, in tako bo več storil za nekaj neskončno velikega, kot če bi iznašel največje stvari, kot na primer, kako se popolnoma varno in hitro kot ptič lahko voziš po vseh morjih?! Nekoč pa bo moral vendarle umreti. Kaj bodo tedaj koristile njegove največje iznajdbe njegovi duši?!

Zato ostanite pri tem, kar imate! Iščite predvsem, kako bi lahko vedno bolj in bolj hodili po duhovni poti, na ta način boste iznašli največjo in najboljšo stvar za veliko plovbo z ladjo iz tega zemeljskega v drugo, onstransko duhovno (življenje).

Zastavite vse svoje sile in sredstva, da bi dosegli to, kar zagotovo večno traja. Za zemeljsko telo pa skrbite samo toliko, kot je v razumni meri potrebno!

Da človek mora jesti in piti in svoje telo ščititi proti mrazu in veliki vročini, je popolnoma naravna stvar; toda kdor pa za telo stori več kot za dušo in končno skrbi edino le za telo, nasprotno pa ničesar ne stori za blagor duše, ki vendar večno živi, ta je zares slep in nadvse neumen bedak...

Če ste to zdaj dobro razumeli, Me ne vprašujte več, kako bi prazne zemeljske stvari lahko kar najbolj izboljšali. Kajti Jaz sem na ta svet prišel samo zato, da bi vam pokazal in utrl poti do večnega življenja, da bi mogli po njih varno in lahko napredovati! «

JVE VII/222 (9 in nasl.)

Blagoslov preprostosti

Gospod: »Če vi ljudje hočete zares srečno živeti na tej Zemlji, ostanite pri svoji stari preprostosti! - Prvič ,vas to stane manj napora in dela in drugič imate le čisto majhne naravne potrebe, ki jih lahko pokrivate... Zato vam za svoje naravne potrebe ni treba porabiti veliko časa in se zato več in izključno lahko ukvarjate z duhovnim razmišljanjem! In glej, to je več vredno, kot s krvavim znojem graditi palače na račun sto tisočih človeških življenj.«

JVE IV/I83 (7)

Duhovna korist naravnega načina življenja

Gospod trem modrecem iz Perzije: »Vse po naravi boljše ljudi bodo duhovi na bolj ali manj zaznaven način poučevali v raznovrstni duhovni in naravni znanosti. In čim bolj naravno, preprosto in vase poglobljeno živijo ljudje na svetu, toliko bolj in živahneje so povezani z boljšimi in dobrimi duhovi iz onostranstva. - To je bil primer tudi pri vas. Ko ste pa potem zaradi svojih številnih potovanj pričeli vedno bolj tekati po svetu, so vas zapustili tudi vaši svetlobni duhovi, ki so vas poučevali ter vas prepustili vašim lastnim spoznanjem.«

JVEv VI/I40

Kar človek potrebuje - in Zemlja nudi

Recimo, da zmeren jedec dnevno potrebuje tri funte (okoli 1,5 kg) jedi; to je prav

lahko izračunati za tristo petinšestdeset dni. To je torej tudi naravna človekova potreba. Vsako leto si lahko zbere tako količino. Če ima ženo in otroke, lahko za vsako osebo zbere enako količino in pri tem ravna popolnoma v skladu s svojo naravno pravico. - Velikemu jedcu,ki mora opravljati posebno težka dela, je popolnoma prosto dovoljeno, da si zbere dvojno količino.

Če bo to na splošno upoštevano, na Zemlji nikdar ne bo hude stiske. Kajti Gospod je njeno rodovitno površino uredil tako, da ob pravilnem obdelovanju in razdelitvi zemljišč v popolnoma zadostni meri lahko preživi dvanajst tisoč milijonov ljudi. V sedanjem času pa živi komaj nekaj več kot tisoč milijonov ljudi na Zemlji, in med njimi je skoraj sedemsto milijonov revnih, ki trpijo pomanjkanje.

V čem je razlog za to? Prav v tem, da pogojev tega Božjega zakona, ki je utemeljen v naravi vsakega človeka, dejansko ne uresničujejo v praksi.

Toda pojdimo dalje! Kako velik, je kakšen človek in koliko potrebuje za pokritje svoje kože, je ravno tako nadvse lahko izmeriti. Vsakemu človeku pa naj bo dovoljeno, da si glede na vrsto letnega časa priskrbi štiri vrste oblačil. To je naravi ustrezno merilo za zbiranje blaga za obleke in same priprave. Dodal pa bom še enkrat toliko, kar se tiče gornje obleke in štirikrat toliko za spodnja oblačila, in sicer zaradi menjanja oblačil s čistimi. Če bo upoštevano to merilo, potem na celi zemeljski površini ne bo nobenega nagega človeka. Ker pa na Zemlji ustanavljajo ogromne tovarne blaga za obleke, ki po izsiljenih sramotnih cenah odkupujejo vse osnovne oblačilne materiale in iz teh potem proizvajajo neskončno količino oblačil, in sicer takšnih, ki so daleč bolj razkošna kot koristna, in jih potem po v nebo vpijočih cenah prodajajo ubožnemu človeštvu, vrhu tega pa se tudi mnogi premožni ljudje, posebno še ženske, v teku let oskrbijo z oblačili za več kot stokratno menjanje, je s tem naravi ustrezno razmerje silovito moteno in mora od tisoč milijonov ljudi najmanj šeststo milijonov hoditi naokrog v pomanjkljivih oblačilih.

Kako velika pa mora biti hiša, da bi pod njeno streho pošteno in udobno bival par ljudi z družino in potrebno služinčadjo? Pojdite na deželo in se prepričajte in glede tega vam bo zagotovo postalo jasno, da za pravično in udobno bivanje niso potrebni gradovi in palače s sto sobanami. Kar je nad takim razmerjem, je proti Božjemu redu in s tem proti Njegovi zapovedi.

Kako veliko mora torej biti zemljišče? Vzemimo srednje donosno zemljo! Na tej je mogoče ob zmernem obdelovanju, in sicer na površini tisoč kvadratnih klafter (1,9 ha) za človeka celo v srednjih letih pridelati popolnoma zadosti, da človek s tem pokrije svoje enoletne življenjske potrebe. Pri dobrem zemljišču zadostuje polovica; pri slabih tleh za eno osebo velja dvojno kot za srednja tla. Kolikor oseb torej šteje družina, po

tolikokrat naravno-pravno določeno površino zemljišča lahko vzame v posest. Mi pa želimo biti pri obsegu prav veliko dušni in dajemo za eno osebo dvojno in določamo to tudi v celoti kot naravno-pravno odobreno od Boga. - Če bi zemljišča razdelili na ta način, bi imelo sedem tisoč milijonov družin na zemeljski površini zagotovljeno svojo zemljiško lastnino.
DS II/90

Lažna svetost

Gospod: »Telo potrebuje svoje - in duh svoje. Svojim udom smo dolžni dati pravo okrepitev in potem ne bomo pozabili duha.

Naj vendar nihče ne verjame, da Bogu izkazuje všečno uslugo, če se posti in v raševinasti obleki pred očmi vsega sveta dela pokoro za storjene grehe! Gospoduje prijeten samo tisti, ki hvaležno je in pije, kar mu je dal Gospod Bog, da bi s tem okrepil svoje telesne moči za koristno delo, s čimer sebi in svojemu bližnjemu lahko veliko koristi, in če je naredil kakšen greh, tega kot takega spozna, obžaluje, sovraži, ga ne naredi več in se torej resnično poboljša.

Seveda pa je žal veliko takih, ki svoje življenje preživljajo samo z uživanjem hrane in pijače. Skrbijo samo za svoj trebuh in za svojo kožo. Ljubezen do bližnjega jim je tuja in pred revnim človekom pljunejo in ga ne pustijo do praga svoje hiše. Njihov vedno poln trebuh jim nikoli ne pusti občutiti bolečine lakote in žeje. To so pravi požrešneži, zapravljivci in pijanci, katerih telo je zaradi tega stalno pripravljeno na razne pregrešnosti, vlačugarstvo in zakonolomstvo. To je potem žretje in požrešnost, s čimer nihče ne bo prišel v Božje kraljestvo.

Enaki pa so tud tisti hinavci, ki se postijo, delajo pokoro v raševinastih oblačilih in za svoje grehe v templju veliko darujejo, da bi jih ljudje hvalili in jih imeli za pravične, 'medtem ko pa le-ti sami potem vsakega človeka gledajo postrani, ga zaničujejo kot domnevnega grešnika in se mu že na daleč izognejo, ker ga niso nikdar videli, kako se je postil, delal pokoro v raševinastih oblačilih in daroval v templju.

Jaz pa vam pravim: Tovrstni ljudje so prav tako gnusoba pred Bogom; zakaj njihovo srce, čut in razum so otrdeli. Svoje soljudi presojajo neprizanesljivo in brez popuščanja, pometajo pred sosedovimi vrati in ne opazijo velikega kupa nesnage pred lastnimi hišnimi vrati. O resnično, vam rečem: Kakor sedaj ti tempeljski svetniki in pravičniki merijo, enako jim bo onkraj spet odmerjeno!«
JVE VI/51

Brez ozkosrčnosti proti tujim navadam

Gospod: ...Nato so se vsi dvignili in odšli tja, kjer so bila. zanje pripravljena počivališča. Jaz pa sem na Svojem ležalniku ostal v dvorani do jutra.

Potem ko se je v tej noči vsakdo dodobra naspal in spočil, so vsi z Menoj vred vstali že več kot eno uro pred sončnim vzhodom in se umili po judovskem običaju.'Rimljani pa so se umili po svojem običaju z dišečimi vodicami in se nato namazali s prav tako dišečim oljem, ki je v sobah hiše razširil močan prijeten vonj.

Tedaj so stopili k Meni nekateri apostoli in rekli: »Gospod, ti so. pač prevzeli našo vero in naše prepričanje, toda zdi se, da vendarle hočejo ostati pri svojih poganskih običajih! Te njihove vodice, olja in mazila so najbrž zelo draga in zanje bi bilo vendar tudi koristneje, da bi se tako kot mi umivali samo s čisto in svežo vodo in bi drag denar, kolikor stanejo njihove vodice, olja in mazila, porabili za reveže.!«

Rekel sem Jaz: »Kdor revežem dela to, kar delajo ti Rimljani, ta ima tudi pravico - če ima za to dovolj premoženja -, da svoje telo neguje na način, kakršnega je navajen že od otroških let. Kajti zanje je to postala naravna potreba tako kot za vas čista in sveža voda. Jaz pa ne gledam na to, ali in s čim si je kdo očistil in poživil kožo, temveč samo na to, ali je pred Menoj umitega in čistega srca.

Zato, če boste narodom oznanjali Moj Evangelij, jim pustite, naj ohranijo svoje navade nege telesa! - Za vsakogar je dovolj, da veruje v Mene in v Moje ime in živi po Mojem nauku. Svoje telo pa naj hrani in neguje, kot je tega navajen od otroštva, da bo lahko na svoj način ostal svež in zdrav.

Skratka, kar vidite, da opuščam Jaz, tod opuščajte tudi vi! Kar pa sem za dušno dobro vsakogar svetoval vam, to svetujte - ne da bi se jezili, ali kdo to sprejme ali tudi ne sprejme - tudi vi tistim, h katerim vas bo vodil Moj duh!

Tudi jejte in pijte, kar vam postavijo na mizo in ne delajte hrupa glede materialnega zunanjega judovstva, ki pred Menoj nima nobene vrednosti, temveč ravnajte v duhu pravega, notranjega in živega judovstva, tako boste Moji resnični apostoli in vesel bo vas in vaših del in bom v duhu ostal med vami do konca časov te Zemlje! - Ali ste Me razumeli?«

JVEv VI11/99-100

Ne bežite pred svetom

Gospod: »Kdor popolnoma sprejme Mojo besedo in dosledno dela in živi v skladu z njo, ta s tem sprejme tudi Mene Samega z vso Mojo ljubeznijo, modrostjo, oblastjo in močjo in na ta način postane pravi Božji otrok, kateremu Oče v nebesih ne bo odrekel ničesar, kar ima On!

S tem pa nočem narediti iz vas potuhnjencev in preklinjevalcev sveta, temveč

njegove modre uporabnike!

Ali ne bi bilo treba imenovati norca tistega, ki bi se v kakšno dobro uporabljivo orodje, ki mu je potrebno za opravljanje njegove umetnosti, tako zaljubil, da ga sploh ne bi želel uporabljati za določen namen, temveč bi samo z naslado buljil vanj in bi ga hranil v skrinji, da ne bi zarjavel in tako postal manj lep?!

Svet je za vas orodje, s katerim lahko naredite nadvse veliko dobrega in čudovitega, če ga uporabljate ustrezno namenu! Toda kot Moji apostoli morate to orodje uporabljati tako, kot sem vas učil Jaz, vaš edini pravi Mojster!

Če boste to orodje tako uporabljali, vam bo prineslo večno življenje in vas bo utrdilo. Če ga boste pa uporabljali drugače, vam bo to orodje, tako kot oster nož v rokah nedoletnih otrok, zelo lahko in hitro zadalo smrtno rano!«

JVE J/83 (3 in nasl.)

Brez slepega podrejanja zakonitosti

Piši, ker vam še vedno ni popolnoma jasno in Me sprašujete, če strogo upoštevanje dietnega reda velja tudi za nekoliko hladnejše podnebje. - Glejte, to vam bom povedal:

Moj red ne velja samo za te štiri zemeljske dele, temveč za vso vidno stvarstvo. Ta Moj red pa ne sestavljajo le namigi, ki jih sem in tja podelim iz Svoje ljubezni, temveč je v popolni svobodni volji ljudi, katerim vedno delim samo očetovske nasvete, nikoli pa Božjega zakona. Zato se vsi dobro varujte tega, da bi v Meni videli zakonodajalca! Jaz nisem prišel zaradi tega, da bi nad vas postavil zakon, da bi vas torej predal sodbi, temveč sem prišel zato, da bi vas osvobodil bremena zakona in iz sojenih, v ozke oblike stlačenih bitij, naredil duhovno svobodne ljudi, »Božje otroke«.

Kdor v tem smislu sledi Mojemu ljubezenskemu nasvetu, temu bo le-ta v blagoslov. Kjer pa vlada le najrahlejša prisila, kjer gonilo torej ni čista ljubezen do Mene, pa je človeku bolje, če živi po svoji ljubezni, ki je stara mesena in egoistična ljubezen. Kajti vse, kar delate, naj prihaja iz vaše lastne volje, iz največje globine srca, ker drugače iz vašega srca ne more priti nobeno pravo ljubezensko dejanje, ki ga boste nekoč našli pri Meni zapisanega v dobro.

Ljubši Mi je tisti, ki po svoji svobodni volji ne sledi Moji volji, kot pa tisti, ki Mi brezvoljno sledi iz strahu in hlapčevskega duha. - Prvemu manjka samo še pravo spoznanje in živo prepričanje, da sem v Besedi Jaz. Ko bo to enkrat spoznal, bo prostovoljno in z vso ljubeznijo svojega srca sprejel v sebi prepoznano resnico in po svojih močeh živel v skladu z njo. Boječi pa Mi bo dajal vedno samo polovično ljubezen in skoraj nobene dobre volje, ker ne živi po svojem notranjem prepričanju,

temveč po nauku, ki so ga naučili od zunaj, katerega v temelju svojega srca niti ne ljubi niti ne razume, temveč mu sledi le zaradi eventualnih koristi toliko časa, dokler zaradi tega ne utrpi kakšne škode ali znatnih žrtev.

Glejte, tu imate spet majhno sliko različnih poslušalcev in izvajalcev Besede, ki vam jo dajem zaradi boljšega razumevanja vaše naloge na Zemlji in kot vodnika k večnemu življenju!I

K.L. 2.10.1894

Jakob Lorber

Zdravljenje in negovanje zdravja